[2020] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 498

ਉਰਮਿਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।

v.

ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

(2020 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 838)

ਜਨਵਰੀ 30, 2020

(ਐਸ.ਏ. ਬੋਬੜੇ, ਸੀਜੇਆਈ, ਬੀ. ਆਰ. ਗਵਈ ਅਤੇ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਮੋਟਰਜ਼ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1988 – ਧਾਰਾ 173 – ਅਪੀਲ – ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ - ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਯੋਗਤਾ - ਦਾਅਵੇਦਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪਤੀ (ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2-4 ਦਾ ਪਿਤਾ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਸੀ) ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਐਮਏਸੀਟੀ ਨੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 2,47,500/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ - ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਾ ਮੰਨਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਕਿਹਾ ਗਿਆ: 1992 ਦੇ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 249 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ

ਧਾਰਾ 173 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। (2) ਇਸ ਬਾਰੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ - ਆਰ.249 (3) ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਓਰ.ਐਕਸਐਲਆਈ ਅਤੇ ਓਰ.ਐਕਸਐਕਸਆਈ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਮੁਤਾਟਿਸ ਮੁਟਾਂਡੀਆਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੀਆਂ - ਧਾਰਾ 173 ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਪੜ੍ਹਾਈ; .249 ਅਤੇ . , .22 ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ - ਇਨਾਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਓਰ. ਐਕਸਐਲਆਈ ਦੇ ਆਰ.22 (4) ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰੋ - ਵਿਵਾਦਿਤ
ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 - ਜਾਂ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
ਐਕਸਐਲਆਈ, ਆਰ.22; ਜਾਂ. – ਬਿਹਾਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1992 – ਆਰ.249 – ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 – ਸ.39.

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ

1.1 ਬਿਹਾਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1992 ਦੇ ਨਿਯਮ 249 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਾਸ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ- ਇਤਰਾਜ਼ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼
ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ
ਐਮ.ਵੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ,
(2) ਇਸ ਬਾਰੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ। ਧਾਰਾ 173 ਦੀ (2) ਦਾਅਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੇ ਰਕਮ ਰਕਮ ਹੈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1992 ਦੇ ਨਿਯਮ 249 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਪ-ਬਿਹਾਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1992 ਦੇ ਨਿਯਮ 249 ਦੇ ਨਿਯਮ (3) ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਪਬੰਧ
ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਐਮ.ਵੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਮੁਟਾਂਦੀਆਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਐਮ.ਵੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ; ਬਿਹਾਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1992 ਦਾ ਨਿਯਮ 249; ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਐਕਸਐਲਆਈ ਨਿਯਮ 22
ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੇਗਾ, ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਰਟੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

ਉਹ ਉਸ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। (ਪਾਰਸ 15, 22-24) [505-- ; 511--]

1.2 ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ

ਸਮਝੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਅੰਤਰ ਐਮ.ਵੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ; ਬਿਹਾਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1992 ਦਾ ਨਿਯਮ 249; ਅਤੇ ਆਰਡਰ

ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਐਕਸ.ਐਲ.ਆਈ. ਨਿਯਮ 22. ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ) ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ) ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ) ਦੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕ੍ਰਾਸ-

ਇਤਰਾਜ਼ ਫਿਰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ,

ਭਾਵੇਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ

ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। (ਪਾਰਸ 25-27) [512--]

1.3 ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 28] [512-; 513-]

ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀ ਲਿਮਟਿਡ (2004) 3 ਐਸਸੀਸੀ 250: [2003] 1 ਐਸਸੀਆਰ 951; ਭਦੁਰਮਲ ਬਨਾਮ ਬਿਜ਼ਾਡੂਨੀਸਾ ਬੇਗਮ ਏਆਈਆਰ 1964 ਏਪੀ 365; ਇਨਾਇਤੁੱਲਾ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਇਨਾਇਤੁੱਲਾ ਖਾਨ

ਦੀਵਾਨਚੰਦ ਮਹਾਜਨ ਏਅਰ 1959 ਐਮਪੀ 58; ਰਾਮਸਰਾਏ
ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਵਿ. ਬਿਭੀਸਨ ਸਿਨਹਾ ਏਆਈਆਰ 1950 ਕੈਲ 372; ਬਾਰੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਨੀ ਏਆਈਆਰ
1959 ਐਸਸੀ 93: [1959] ਐਸਸੀਆਰ 1403; ਨਿਗਰਾਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਵੀ. ਬੀ. ਸੁੱਬਾ ਰੈਡੀ (1999) 4
ਐਸਸੀਸੀ 423 : [1999] 2 880 –
ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2003] 1 SCR 951	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 16
AIR 1964 AP 365	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 19
AIR 1959 MP 58	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 19
AIR 1950 Cal 372	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 19
[1959] ਐਸਸੀਆਰ 1403	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 20
[1999] 2 SCR 880	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 20

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 838

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 21.01.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

2020.
2011 ਦੀ ਵਿਭਿੰਨ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 521 ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਸ਼ਾਸਤਰ।

ਸ਼ਿਵਮ ਸਿੰਘ, ਰੋਹਿਤ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁਪਤਾ, ਗੁਰੂ
ਸ਼ਰਨ ਮੰਗੀਆ, ਅਨੀਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸੁਮਿਤ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਣਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ, ਨੀਰਜ
ਸ਼ੇਖਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੌੜ, ਕਸ਼ਿਤਿਜ ਮੁਦਗਲ, ਏਕਾਂਸ਼ ਬਾਂਸਲ, ਅਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ,
ਐਡਵੋਕੇਟ

ਫੈਸਲਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਤਾਰੀਖ਼ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
21.01.2016 ਨੂੰ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
2011 ਦੀ ਵਿਭਿੰਨ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 521 ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ।

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਤੱਥ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ,
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

5. 2.5.2008 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਤੀ ਸੰਜੇ ਤੰਤੀ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦਾ ਬੇਟਾ ਟਾਟਾ ਮੈਕਸੀ ਰਾਹੀਂ ਲਾਡਮਾ ਤੋਂ ਗੋਰਾਡੀਹ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 166 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਮ.ਵੀ. ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਦਾ ਮਾਲਕ
ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਨੰਬਰ 1 ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਗੱਡੀ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਸੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ
ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਸਨ
ਵਿਰੋਧੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ।

ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਾਹਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਬੀਮਾ ਪਾਲਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ
ਮੁਆਵਜ਼ਾ।

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਸੀਡੈਂਟਲ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ 29.1.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ
ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ
ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 29.1.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 2,47,500/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਣਾ ਲਰਨਿੰਗ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪਟਨਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2011 ਦੀ ਮਿਸਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 521 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ
ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸੀ ਦਫਤਰੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ) ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਬੀਮਾ)
ਕੰਪਨੀ) ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ) ਦੇ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 21.01.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ
ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ
ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,
ਦਾਅਵੇਦਾਰ(ਆਂ) ਕੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੇ ਨਿਯਮ 22 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)
ਇੱਕ "ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.") ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਾ ਦੱਸਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1992 ਦੇ ਨਿਯਮ 249 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ (ਆਂ) ਲਈ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ
ਵਾਹਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਦੁਆਰਾ ਬੀਮਾ ਪਾਲਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ
ਵਾਹਨ, ਫਿਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ (ਆਂ) ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ
ਐਮ.ਵੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।

ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਰਾਹੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ
ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ
ਪੇਸ਼ ਕਰੋ, ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ
ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਐਮ.ਵੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਐਕਸਐਲਆਈ ਨਿਯਮ 22 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ:
ਐਮ.ਵੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 173

"173. ਅਪੀਲਾਂ। (1) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦਾਅਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਨਾਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
ਘੱਟ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਦਾਅਵੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਅਪੀਲ 'ਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ।

ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਨਿਯਮ 22

"22. ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੱਖਰੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ।—(1) ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੁੱਧ ਖੋਜ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।
ਉਸ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝੇ।

ਵਿਆਖਿਆ:—ਉਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਹੈ
ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਧਾਰਿਤ, ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਫਰਮਾਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ.

(2) ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ।—ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ
ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(3) * * *
ਜਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

ਗ਼ਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿਓ
ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ।

ਬਿਹਾਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1992 ਦੇ ਨਿਯਮ 249 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"249. ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। (1) ਦਾਅਵੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਆਫ ਬੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਅਟਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ।
ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
ਉਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ◌ਾ◌ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1908 (1908 ਦਾ 5) ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿ ਕੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ
ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਐਫ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਵਾਹਨ, ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਮੁੱਦਾ ਉੱਠਿਆ
ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੋਰ।ਬਨਾਮ।
ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਐਂਡ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਏਜੰਸੀ ਲਿਮਟਿਡ1, ਕਿ ਕੀ
ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਾ ਮੰਨਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1 (2004) 3 250

17. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

14. ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਸੁਣੀ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ () ਤੋਂ (v) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਰਣਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ
39. ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ () ਤੋਂ (v) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ "ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ"। ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ)
ਧਾਰਾ 41 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ () ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ () ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ
ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 39 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ
41 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

15. ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕ ਧਿਰ ਉਸ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ
ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਹੈਚਟ ਨੂੰ ਦਫਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਕੇ ਐਲਆਈਐਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਅਪੀਲ; ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

16. ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਗਦਾ ਹੈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੁਆਰਾ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ

ਉਪਲਬਧ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਦੁਰਮਲ ਬਨਾਮ ਭਦੁਰਮਲ ਵਿੱਚ।
ਬਿਜ਼ਾਤੁਨਨਿਸਾ ਬੇਗਮ [ਏਆਈਆਰ 1964 ਏਪੀ 365 : (1964) 1 ਇੱਕ ਡਬਲਯੂਆਰ 290] ਜਗਨਮੋਹਨ ਰੈਂਡੀ, ਜੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਿਜ਼ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਸੀ) ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਤੋਂ 49 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਮੰਨਿਆ।
ਜਗੀਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਐਕਟ, 1952 ਕਿਉਂਕਿ
ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ
ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 22 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨਾਇਤੁੱਲਾ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਦੀਵਾਨਚੰਦ ਮਹਾਜਨ [ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਮਪੀ 58 : 1958 ਐਮਪੀ

ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਐਮ ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਸੀ) ਨੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 116-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।
ਧਾਰਾ 116-ਏ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।
ਰਾਮਾਸਰਾਏ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਭੀਸਨ ਸਿਨਹਾ (ਏਆਈਆਰ 1950 ਕੈਲ 372) ਵਿੱਚ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਬਚਵਤ, ਜੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਸੀ) ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਸੀ
ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ

ਈ-ਮਨੀ-ਲੇਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1940, ਜਿਸ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸ਼ਿਵਲੂ ਕੋਰੂਟ, ਅਰਥਾਤ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਏ.ਐਲ.ਏ. ਅਲਾਗੱਪਾ ਚੇਟੀਅਰ ਬਨਾਮ ਚੋਕਲਿੰਗਮ ਚੇਟੀ [ਏਆਈਆਰ 1919 ਮੈਡ 784 : ਆਈਐਲਆਰ 41 ਮੈਡ 904 (ਐਫਬੀ)] ਵਿੱਚ ਵਾਲਿਸ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਸ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਰਾਹੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ-
ਇਤਰਾਜ਼ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਉਲਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਜੀ
ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1907 ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਅਤੇ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮਿਆਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

17. ਫਾਇਦੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਬਾਰੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਨੀ [ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 93 : 1959 ਐਸਸੀਆਰ 1403]। ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 116-ਏ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਜ਼ਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 99। ਧਾਰਾ 116-ਸੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਲਗਭਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਜੋ ਉਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਪੀ.ਬੀ. ਗਜੇਂਦਰਗਡਕਰ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਿਜ਼ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਸੀ) ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. ਪੰਨਾ 99, ਪੈਰਾ 11)

"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦਾ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 22, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਖੋਜ ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਵੇਗਾ, ਗਲਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਚ ਇਸ ਵਿਵਾਦ 'ਚ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਵਿਰੁੱਧ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਉਪਲਬਧ ਆਧਾਰ ਫੈਸਲੇ, ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚਾਹੇ ਉਹ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼। ਅੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਟਰਮੀਨਸ ਏ ਕੋ (ਸ਼ੁਰੂਆਤ) ਬਿੰਦੂ) ਸੀਮਾ ਵੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ.

ਨਿਗਰਾਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਬਨਾਮ ਬੀ ਸੁੱਬਾ ਰੈਡੀ [(1999) ਵਿੱਚ
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ (ਐਸਸੀਸੀ ਰਾਹੀਂ) ਕਿਹਾ।
ਪੰਨਾ 434, ਪੈਰਾ 24):

ਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 41
ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਵੇਗੀ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਜਿਹਾ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਗਲਤ ਸੀ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ । ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਹੈ
ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ; ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸੰਸਥਾ, ਡੀ
1908 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਆਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਇਕੋ ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ
ਐਕਟ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ
ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਸਿਰਫ ਅਸੰਤੁਲਿਤਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੀ. ਸੁੱਬਾ ਰੈਡੀ ਕੇਸ [(1999) 4 ਐਸਸੀਸੀ 423 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ
ਬੀ. ਸੁੱਬਾ ਰੈਡੀ ਕੇਸ [(1999) 4 ਐਸਸੀਸੀ 423] ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉੱਚ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 (1) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਧਾਰਾ 39 (1) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਐਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਜੇ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ
() ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ (v) ਤੱਕ, ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

18. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕ ਧਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ
ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੈਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਐਲਆਈਐਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ
ਅਪੀਲ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

19. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਭਦੁਰਮਲ ਬਨਾਮ ਬਿਜ਼ਾਤੁਨੀਸਾ ਬੇਗਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ[2], ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ
ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਜਗੀਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਤੋਂ 49 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨਾਇਤੁੱਲਾ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਦੀਵਾਨਚੰਦ ਮਹਾਜਨ 3 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 116ਏ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਅੱਗੇ
ਰਾਮਸਰਾਏ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਬਿਭੀਸਨ ਸਿਨਹਾ 4 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਬੰਗਾਲ ਸ਼ਾਹੂ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

20. ਇਸ ਨੇ ਬਾਰੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ[5]. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ

---

[2] ਏਆਈਆਰ 1964 ਏਪੀ 365
[3] ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਮਪੀ 58
[4] ਏਆਈਆਰ 1950 ਕੈਲ 372
[5] ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 93 : 1959 ਐਸਸੀਆਰ 1403

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨਿਗਰਾਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਬੀ ਸੁੱਬਾ ਰੈਡੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ () ਤੋਂ (v) ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਪਰੋਕਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ () ਤੋਂ (v) ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ
ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 39।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪੂਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਯਮ 22
ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਸ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਅਸਲ ਅਪੀਲ ਸੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 39 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ () ਤੋਂ (v) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ
ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਅਪੀਲ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ।

ਐਮ.ਵੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਤਹਿਤ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ
ਦਾਅਵੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ
ਇਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 173 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ
ਜੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਤਾਂ ਦਾਅਵੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ.

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1992 ਦੇ ਨਿਯਮ 249 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਬਿਹਾਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1992 ਦੇ ਨਿਯਮ 249 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਬਚਤ
ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਤੇ (2), ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ
ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਐਮ.ਵੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਮੁਤਾਟਿਸ ਮੁਟਾਂਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

[6] (1999) 4 ਐਸਸੀਸੀ 423

24. ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ।

ਐਮ.ਵੀ. ਐਕਟ; ਬਿਹਾਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1992 ਦਾ ਨਿਯਮ 249; ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਐਕਸਐਲਆਈ ਨਿਯਮ 22 ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਸੁਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਉਸ ਫਰਮਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੂਜਾ ਪੱਖ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਅੰਤਰ ਐਮ.ਵੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਬਿਹਾਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1992 ਦਾ ਨਿਯਮ 249; ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਐਕਸਐਲਆਈ ਨਿਯਮ 22.

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ) ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ. ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ (ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ) ਨੂੰ ਵੀ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ) ਦੇ ਉਲਟ-ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ।

ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 22 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਐਕਸ.ਐਲ.ਆਈ. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. 21.1.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ

ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

